

og i sin Tid indkøbt med dette Formaal for Øje, kan anvendes til andet Statsøjemed eller bortsælges. Hvis man vil vælge den sidste Udvej, vil det Beløb, der saaledes vil kunne indgaa, være betydeligt større end Udgiften til Ombygningen af Garnisonssygehuset, og der vil da tilfalde Statskassen en ret betydelig Indtægt.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale det høje Ting at vedtage saavel Ændringsforslagene som Lovforslaget.

Brandes: Jeg maa tilstaa, at da den højtærede Formand, inden denne Sag kom til Behandling, erklærede, at til Sagens Behandling krævedes Tingets Samtykke, var jeg noget fristet til at foreslaa en Afstemning herover. Den Betænkning, som Udvalget er fremkommet med, er ikke kommet ærede Medlemmer af dette Ting i Hænde før tidligst i Dag, og ærede Medlemmer har altsaa ikke haft megen Mulighed for at sætte sig ind i denne ret store Sag før nogle ganske faa Timer, inden den nu skal til Afgørelse. Nu vil jeg dog gaa ud fra, at ved Behandlingen af en Sag af det Omfang og den Vigtighed vilde det ikke være urimeligt, om ærede Medlemmer havde sat sig ind i Sagen. Der er dog et Parti her i Salen, for hvis Vedkommende jeg ikke en Gang kan trøste mig med, at der er nogen Mulighed for, at de skulde have lært Betænkningen og deres Udvalgsmedlemmers Stilling at kende i Forvejen, thi den højtærede Formand for Højre, det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Piper), erklærede forleden ved Behandlingen af en meget større Sag, nemlig Grundlovssagen, at Betænkningen og Ændringsforslagene stod for Udvalgsmedlemmernes egen Regning, og at Betænkningen hverken var forelagt for eller godkendt af det Parti, som havde sat disse Medlemmer ind i Udvalget. Det er altsaa rimeligt at antage for det store Højrepartis Vedkommende her i Salen, at det ikke har haft noget Kendskab hverken til Betænkningen eller til Ændringsforslagene, forinden Betænkningen nu, faa Timer før Sagen kommer til Behandling her, er blevet omdelt. Jeg havde derfor et Øjeblik tænkt paa, om jeg ikke skulde forsøge at bringe en Afstemning i Stand for at prøve, om man virkelig mente, at man kunde behandle en saa stor og vigtig Sag uden Overvejelse. Men jeg maa gaa ud fra, at Landstingsmænd og i det hele Rigsdagsmænd er hurtigere til at forstaa og fatte, end alle andre Mennesker vilde være, og at det derfor vilde være anmassende af mig, især

som Mindretal, om jeg, i en vis Forstand, vilde minde dem om, at en saa stor Sag ikke lader sig gaa over med en Harefod. Forretningsordenen forlanger, at der skal være tre Dage mellem Betænkningens Afgivelse og Sagens Behandling, i dette Tilfælde er det snarere tre Timer end tre Dage. Men, som sagt, dette tør jeg ikke blande mig i. Desuden befinder vi os i Øjeblikket i den Maaned, hvor Rigsdagen er ligesom i en Lovrus, det gælder haade Folketing og Landsting. Store Sager, som man ellers vilde underkaste den mest minutiøse Behandling og gøre til Genstand for langvarige Forhandlinger i Ting og Udvalg, gaar nu gennem Tingene og fra det ene Ting til det andet uden — som det maa forekomme en fjernere staaende — nogen som helst Overvejelse hos dem, som stemmer for Sagerne. Derfor er der for saa vidt intet at sige til, at denne Sag behandles paa samme Maade, som forleden Apotekersagen blev behandlet her i Tinget. Efter Apoteket kommer Hospitalet; der er — kunde man sige — for saa vidt en vis indre Sammenhæng.

Den ærede Ordfører gennemgik Sagens Forløb. Jeg tror, at jeg maa gøre nogle Antegnelser til denne Gennemgang. Jeg mener, at naar jeg ogsaa maa have Lov til at gennemgaa denne Sags Forløb, det da vil ses, at dette Forløb er noget mærkeligere, end man efter den ærede Ordførers Udtalelser vilde formode. Det Lovforslag, vi behandler, og som allerede var til Behandling i det høje Ting i Fjor, omhandler et Hospital for Søværnet, et Hospital til 100 Senge, til hvilket Omkostningerne tilvejebringes ved den tidligere Søkvæsthusfond, hvori der i dette Øjeblik er henvend 700,000 Kr., som alle vil gaa med dels til direkte Opførelse af Hospitalet, dels til Vedligeholdelse og Drift, og det er Tanken, at der ved Opførelsen af dette Hospital skulde opnaas en Aflastning af Garnisonssygehuset, som i høj Grad trænger dertil, i alt Fald efter hvad man hører fra alle Sider. Sjælden har der i alle Tilfælde været en saa enstemmig offentlig Mening som om denne Institution, Garnisonssygehuset, sjælden har man hørt en saa enstemmig Fordømmelse som af Forholdene derinde. Nu skal jeg straks sige, at jeg er hverken lægekyndig eller bygningskyndig, jeg kan altsaa aldeles ikke have nogen Mening for egen Regning om denne Sag. Jeg maa støtte mig ved min Dokumentation til de Vidnesbyrd, der foreligger, de Dokumenter, der er forelagte Udvalget, og